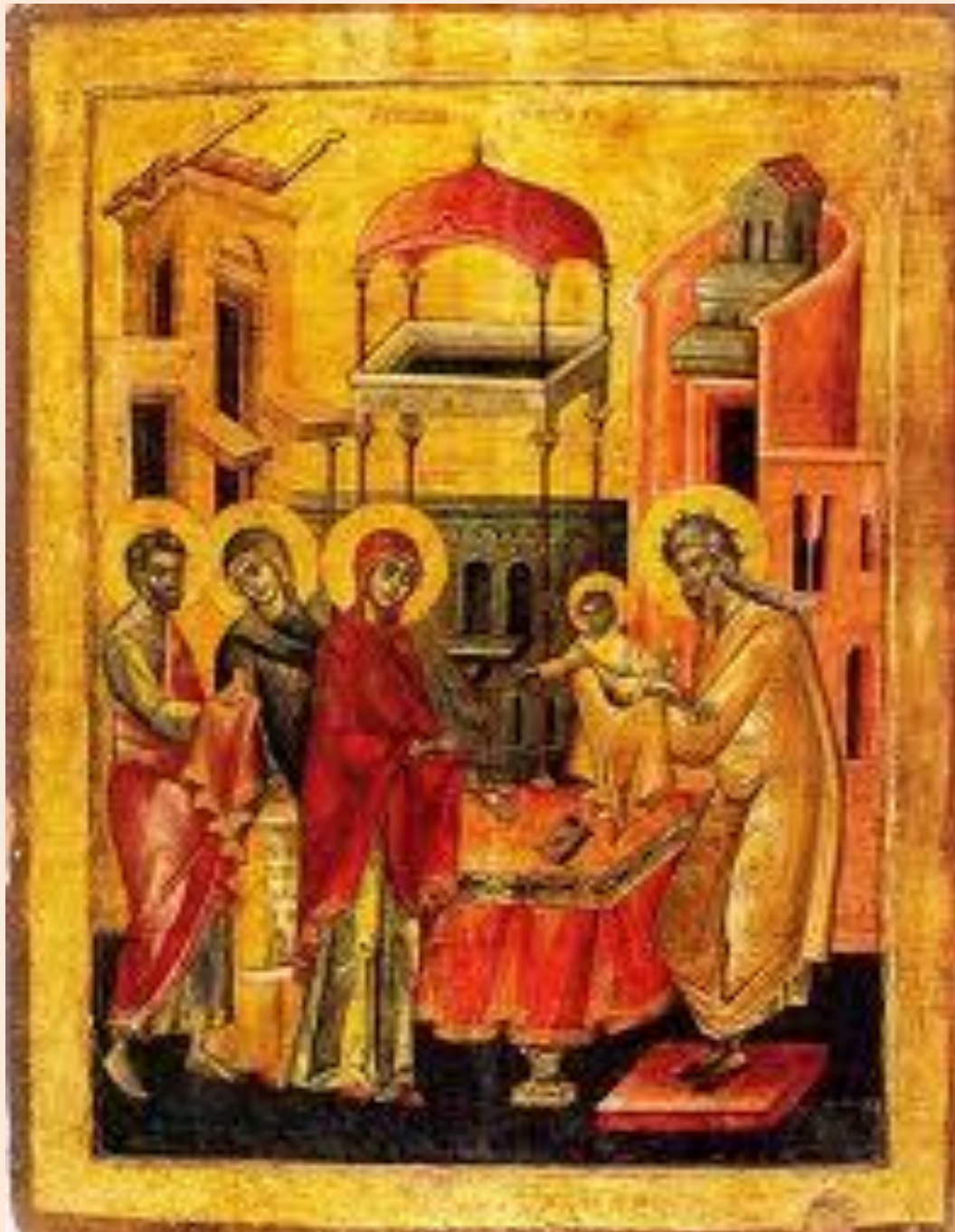

ΣΤΗΝ ΥΠΑΤΑΝΤΗ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ
ΘΕΟΥ ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΟΣ ΜΑΣ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ

Ἐκείνη τὴν προγονικὴ κατάρρα καὶ καταδίκη πρὸ Χριστοῦ τὴν εἶχαμε ὅλοι κοινὴ καὶ ἴδια, ἐκχυμένη σὲ ὅλους ἀπὸ ἓναν προπάτορα, σὰν νὰ ἀναπτυσσόταν ἀπὸ τὴ ρίζα τοῦ γένους καὶ νὰ ἦταν συνημμένη μὲ τὴ φύσι. Ὁ καθένας ἐπέσυρε ἢ τὴν μομφὴ ἢ τὸν ἔπαινο ἀπὸ τὸν Θεό, μὲ ὅσα ἔπραττε προσωπικῶς, ἐνῶ δὲν μποροῦσε νὰ κάμῃ τίποτε ἀπέναντι σ' ἐκείνη τὴν κοινὴ κατάρρα καὶ καταδίκη καὶ ἀπέναντι στὸν πονηρὸ κληρὸ πού κατεβαίνει ἀπὸ ἐπάνω σ' αὐτὸν καὶ δι' αὐτοῦ στοὺς ἀπογόνους του. Ἀλλ' ἦλθε ὁ Χριστὸς ἐλευθερωτὴς τῆς φύσεως, πού μετέβαλε τὴν κοινὴ κατάρρα σὲ κοινὴ εὐλογία· ἀφοῦ ἀνέλαβε τὴν ἔνοχη φύσι μας ἀπὸ τὴν ἀκήρατη Παρθένο καὶ τὴν ἠνωσε στὴν ὑπόστασί του νέαν, χωρὶς νὰ ἔχη μετὰσχει σὲ παλαιὸ σπέρμα, τὴν κατέστησε ἀθῶα καὶ δικαιωμένη, ὥστε καὶ οἱ γεννώμενοι ἀπὸ αὐτὸν ἔπειτα κατὰ πνεῦμα νὰ μένουν ὅλοι ἔξω ἀπὸ τὴν προγονικὴ ἐκείνη κατάρρα καὶ καταδίκη.

Τί λοιπὸν; Δὲν μεταδίδει τὴ χάρι του σὲ καθεμιὰ ἀπὸ τὶς ὑποστάσεις μας καὶ δὲν λαμβάνει ὁ καθένας μας ἄφεισι τῶν πλημμελημάτων του ἀπὸ αὐτόν, ἐπειδὴ αὐτὸς δὲν ἀνέλαβε ὑπόστασι ἀπὸ ἐμᾶς, ἀλλὰ τὴν φύσι μας. τὴν ὁποία ἀνανέωσε ἐνωθεὶς μὲ αὐτὴν κατὰ τὴν ἰδιαίτερη ὑπόστασί του: Πῶς ὅμως θὰ ἐνεργοῦσε ἔτσι, αὐτὸς πού θέλει νὰ σωθοῦν ὅλοι τελείως καὶ κατῆλθε κλίνοντας τοὺς οὐρανοὺς γιὰ χάρι ὅλων καί, ἀφοῦ δι' ἔργων καὶ λόγων καὶ παθημάτων τοῦ ὑπέδειξε κάθε δρόμο σωτηρίας, ἐπανῆλθε στοὺς οὐρανοὺς, ἐλκύνοντας πρὸς τὰ ἐκεῖ τοὺς πιστοὺς του; Ἐπομένως γιὰ νὰ παράσχῃ τελεία ἀπολύτρωσι ὄχι μόνο στὴ φύσι τὴν ὁποία ἔλαβε ὁ ἴδιος ἀπὸ ἐμᾶς σὲ ἀδιάσπαστη ἔνωση, ἀλλὰ καὶ στὸν καθένα ἀπὸ τοὺς πιστεύοντας σ' αὐτόν; Τοῦτο λοιπὸν ἔπραξε καὶ δὲν ἔπαυσε νὰ πράττῃ, συνδιαλλάσσοντας τὸν καθένα μας δι' ἑαυτοῦ πρὸς τὸν Πατέρα καὶ ἐπαναφέροντας τὸν καθένα στὴν ὑπακοὴ καὶ θεραπεύοντας κάθε παρακοή.

Γι' αὐτό λοιπὸν καθώρισε καὶ θεῖο Βάπτισμα κι' ἔθεσε σωτηρίους νόμους, ἐκήρυξε μετάνοια σὲ ὅλους καὶ μετέδωσε δὲν μεταδίδει τὴ χάρι του σὲ

καθεμιά από τις υποστάσεις μας από το σώμα και αίμα του. Διότι δεν είναι γενικώς ή φύσις αλλά ή υπόστασις τοῦ καθενός από τοὺς πιστεύοντας πού δέχεται τὸ Βάπτισμα καὶ πολιτεύεται κατὰ τὶς Θεῖες ἐντολές καὶ γίνεται μέτοχός του Θεουργοῦ ἄρτου καὶ τοῦ ποτηριοῦ. Διὰ τῶν μέσων τούτων βέβαια ὁ Χριστὸς μᾶς ἐδικαίωσε ὑποστατικῶς καὶ μᾶς ἐπανάφερε στὴν ὑπακοή τοῦ οὐράνιου Πατρός· τὴν ἴδια δὲ τὴ φύσιν πού προσέλαβε ἀπὸ ἐμᾶς καὶ ἀνανέωσε, τὴν ἔδειξε ἀγιασμένη καὶ δικαιωμένη καὶ σὲ ὅλα ὑπήκοο στὸν Πατέρα, δι' ἐκείνων πού ἔπραξε καὶ ἔπαθε αὐτὸς κατ' αὐτὴν ἐνωμένος μὲ αὐτὴν ὑποστατικῶς. Ἀνάμεσα σὲ αὐτὰ εἶναι καὶ ἡ ἐορταζόμενη σήμερα ἀπὸ ἐμᾶς ἀνάβασις, ἡ ἀναβίβασις του στὸν παλαιὸ ἐκεῖνο ναὸ πρὸς καθαρισμό, ἡ προὑπάντησις ἀπὸ τὸν Θεόληπτο Συμεὼν καὶ ἡ εὐχαριστία τῆς Ἄννας, ἡ ὁποία παρέμενε στὸν ναὸ ὅλη τὴ ζωὴ της (Λουκᾶ 2,22-38).

Πραγματικὰ μετὰ τὴν γέννησι τοῦ Σωτῆρος ἀπὸ τὴν Παρθένο καὶ τὴν κατὰ τὸν μωσαϊκὸ νόμο περιτομὴ τὴν ὄγδοη ἡμέρα, ὅπως λέγει ὁ εὐαγγελιστὴς Λουκᾶς, «ὅταν συμπληρώθηκαν οἱ ἡμέρες τοῦ καθαρισμοῦ αὐτῶν κατὰ τὸν νόμο τοῦ Μωϋσέως, τὸν ἀνέβασαν στὰ Ἱεροσόλυμα γιὰ νὰ τὸν παρουσιάσουν στὸν Κύριο». Περιτέμνεται κατὰ τὸν νόμο, ἀνεβάζεται κατὰ τὸ γεγραμμένο, προσφέρεται θυσία κατὰ τὰ λεγόμενα στὸν νόμο Κυρίου.

Βλέπετε ὅτι ὁ ποιητὴς καὶ δεσπότης τοῦ νόμου γίνεται καθ' ὅλα ὑπήκοος στὸν νόμο; Ἐπιτελώντας τί μὲ αὐτὰ; Καθιστώντας καθ' ὅλα ὑπήκοο τὴν φύσις μας στὸν Πατέρα καὶ θεραπεύοντας τὴν κατ' αὐτὴν παρακοή μας καὶ μετατρέποντας τὴν γι' αὐτὴν κατάρα σ' εὐλογία. Ὅπως δηλαδὴ ὅλη ἡ φύσις μας ἦταν στὸν Ἀδὰμ, ἔτσι καὶ στὸν Χριστὸ· καὶ ὅπως διὰ τοῦ ἀπὸ τὴν γῆ Ἀδὰμ ὅλοι ὅσοι ἐλάβαμε ἀπὸ ἐκεῖνον τὴν ὑπαρξί ἐστραφήκαμε πρὸς τὴν γῆ καὶ καταρριφθήκαμε, φεῦ, στὸν Ἄδη, ἔτσι διὰ τοῦ ἀπὸ τὸν οὐρανὸ Ἀδὰμ, κατὰ τὸν ἀπόστολο, ὅλοι ἀνακληθήκαμε στὸν οὐρανὸ καὶ ἀξιωθήκαμε τὴν ἐκεῖ δόξα καὶ χάρι. Τώρα ὅμως ἀξιωθήκαμε μυστικῶς, διότι, λέγει «ἡ ζωὴ σας μαζί μὲ τὸν

Χριστὸ εἶναι στὸν Θεό, ὅταν δὲ ὁ Χριστὸς φανερωθῆ κατὰ τὴν δευτέρα ἐπιφάνεια καὶ παρουσία, τότε καὶ σεῖς ὅλοι θὰ φανερωθῆτε σὲ δόξα» (Ἐφ. 5, 5). Ποιοὶ «ὅλοι»; Ὅσοι υἱοποιήθηκαν κατὰ τὸν Χριστὸ διὰ τοῦ Πνεύματος ἀποδείχθηκαν καὶ διὰ τῶν ἔργων πνευματικὰ τέκνα τούτου.

Ὅταν συμπληρώθηκαν οἱ ἡμέρες τοῦ καθαρισμοῦ αὐτῶν, τὸν ἀνέβασαν στὰ Ἱεροσόλυμα γιὰ νὰ τὸν παρουσιάσουν στὸν Κύριο. Ποιῶν «αὐτῶν»; Ὁ λόγος τοῦ νόμου εἶναι περὶ τῶν γεννητόρων, καθὼς ἐπίσης καὶ τῶν γεννωμένων ἀπὸ τὴν ἔνωσί τους, πού ἔχουν ἀνάγκη καθάρσεως. Διότι καὶ ὁ ψαλμωδὸς λέγει «συνελήφθηκα σὲ ἀνομίες καὶ ἡ μητέρα μου μ' ἐκουφόρησε σὲ ἀμαρτίες». Ἐδῶ δὲ πού δὲν ὑπάρχουν γεννήτορες, ἀλλὰ ἦταν μόνο μητέρα, καὶ αὐτὴ Παρθένος, πού ὑπάρχει ἐπίσης γέννησις παιδιοῦ συλληφέντος ἀσπόρως, ὅπωςδὴποτε δὲν ὑπῆρχε χρεία καθαρισμοῦ, ἀλλ' ἦταν ἔργο ὑπακοῆς καὶ τοῦτο, πού ἐπανάφερε τὴν παρακούσασα φύσι καὶ ἀπήλειφε τὴν εὐθύνη ἐξ αἰτίας τῆς παρακοῆς.

Ὅταν λοιπὸν συμπληρώθηκαν οἱ ἡμέρες τοῦ καθαρισμοῦ των, τὸν ἀνέβασαν γιὰ νὰ τὸν παρουσιάσουν στὸν Κύριο, νὰ τὸν ἀφιερῶσουν, νὰ καταστήσουν φανερὸ ὅτι εἶναι πρωτότοκος, ὅπως ἔχει γραφεῖ στὸν νόμο τοῦ Κυρίου, ὅτι «κάθε ἀρσενικὸ παιδὶ πού διανοίγει τὴν μήτρα, θὰ ἀποκληθῆ ἀφιερωμένο στὸν Κύριο.

Καὶ ὁμως αὐτὸς εἶναι ὁ μόνος πού διάνοιξε μήτρα, ἀφοῦ κυοφορήθηκε χωρὶς γεννητήσια ἔνωσι μὲ μόνο τὸ προσφώνημα καὶ τὸ μήνυμα τοῦ Θεοῦ, πού δέχθηκε στὶς ἀκοές της ἡ Παρθένος δι' ἀγγέλου· πῶς λοιπὸν ὁ νόμος λέγει «κάθε ἀρσενικὸ παιδὶ πού διανοίγει μήτρα»; Ὅπως πολλοὶ λέγονται προφῆτες καὶ πολλοὶ χρισμένοι, καθὼς λέγει ὁ Θεὸς διὰ τοῦ Ψαλμωδοῦ, «μὴ ἐγγίζετε τοὺς χρισμένους μου καὶ μὴ κακοποιῆτε τοὺς φέροντας σ' αὐτό ὡς Θεὸν τὸν ὕμνο καὶ τὴν ἰκεσία», παρακαλῶντας ν' ἀπαλλαγῆ εἰρηνικὰ ἀπὸ τὸ σῶμα καὶ

διακηρύσσοντας σε όλους ότι αυτό είναι το σωτήριο φως, ισχυριζόμενος δε ότι τοῦτο ἔχει τεθῆ σε πτώσι τῶν ἀπιστούντων καὶ σε ἀνάστασι τῶν πιστευόντων σ' αὐτό.

Ἐπειτα συνμήλησε μετὴν Παρθένο καὶ Μητέρα τοῦ βρέφους. Δεικνύοντας ἀπὸ τὴν ὀδύνη γιὰ τὸν μελλοντικὸ σταυρὸ τοῦ παιδιοῦ ὅτι θὰ φανερωθῆ κατὰ φύσι μητέρα τοῦ τώρα Θεανθρώπου βρέφους καὶ ὅτι, ἀφοῦ ἀποκαλύψη τοὺς ἀμφίβολουσ γι' αὐτὸ λογισμοὺς θὰ τοὺς ἀπαλείψῃ ἀπὸ τὶς καρδιές· διότι καὶ ὁ Συμεὼν τὴν γνησία μητέρα τοῦ ἀμφίβολου παιδιοῦ προσδιώρισε ἀπὸ τὴν σχετικὴ μετὸ πάθος ὀδύνη καὶ ἀπὸ τὴν γι' αὐτὸ τὸ πάθος σφοδρὰ λύπη καὶ συμπάθεια.

Ἡ δὲ προφήτις Ἄννα, χήρα τοῦ Φανουὴλ ἡλικίας ὀγδόντα τεσσάρων ἐτῶν, ἐπιτιδομένη σε νηστεῖες καὶ δεήσεις καὶ μὴ ἀπομακρυνόμενη καθόλου ἀπὸ τὸν ναὸ, καταληφθεῖσα τότε περισσότερο ἀπὸ Θεῖο Πνεῦμα εὐχαρίστησε τὸν Θεὸ καὶ εὐαγγελίσθηκε ὅτι θὰ ἔλθῃ ἡ λύτρωσις σ' ὅσους τὴν προσδέχονται, δεικνύοντας ὅτι αὐτὴ εἶναι τὸ βρέφος τοῦτο.

Τέτοια λογικὰ τρυγόνια προέπεμψε τὸ ἅγιο Πνεῦμα πρὸς προὔπαντησι τοῦ Χριστοῦ, καθὼς ἀνέβαινε στὸν ναὸ καὶ μᾶς ἔδειξε ὁποῖοι πρέπει νὰ εἶναι οἱ δεχόμενοι μέσα τους τὸν Χριστό, καὶ ὁποῖοι καὶ ὁποῖες πρέπει νὰ εἶναι αὐτές πού ἔχασαν τοὺς ἀνδρες των καὶ αὐτοὶ πού ἔχασαν τὶς συζύγους των. Διότι ἡ Ἄννα αὐτὴ ἦταν χήρα τοῦ Φανουὴλ ἀλλὰ καὶ προφήτις. Πῶς; διότι, ἀφοῦ ἄφησε τὶς κοσμικὲς καὶ βιωτικὲς φροντίδες, δὲν ἐγκατέλειψε τὸν ναὸ· διότι εἶχε ἄμωμο τὸν βίον διημερεύοντας καὶ διανυκτερεύοντας μετὰ νηστεῖες καὶ ἀγρυπνίες, μετὰ προσευχὰς καὶ ψαλμωδίας. Γι' αὐτὸ καὶ ἡ γυναῖκα αὐτὴ τὸν Κύριον, πού λάτρευε μετὰ ἔργα, εὐλόγως τὸν ἀνεγνώρισε ὅταν ἦλθε, ὅπως λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ ψαλμωδὸς προφήτης, «θὰ ψάλω καὶ θὰ προσέξω στὴν τελεία ὁδὸ, πότε θὰ ἔλθῃς πρὸς ἐμένα».

Τί πρέπει λοιπόν να αισθανώμαστε εμεῖς πού, ἐνῶ ἔχομε διαταχθῆ νὰ σταυρώσωμε τὴ σάρκα μαζί μὲ τὶς ἐπιθυμίες, περιπίπτομε πάλι στὰ ἴδια, ἐξ αἰτίας τῶν ὁποίων ἔρχεται ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ πρὸς τοὺς υἱοὺς τῆς ἀπειθείας; πού, ἐνῶ διαταχθήκαμε νὰ νεκρώσωμε τὰ μέλη τὰ ἐπὶ τῆς γῆς, πορνεία, ἀκαθαρσία, πάθος κακὸ καὶ τὴν ἐπιθυμία, δὲν ἐφαρμόζομε τὴν παραίνεσι; Δὲν θὰ φοβηθοῦμε λοιπόν κάποτε, ἂν ὄχι τίποτε ἄλλο, τουλάχιστο τὶς θεομηνίες, τὶς ἀπὸ κάτω, τὶς ἀπὸ ἐπάνω, τὶς περασμένες, τὶς μελλοντικὲς ἐκεῖνες καὶ αἰώνιες πού μᾶς ἀπειλοῦν; Δὲν θὰ σεβασθοῦμε τὴν κατὰ σάρκα ἐπιφάνεια τοῦ ἡλίου τῆς δικαιοσύνης Χριστοῦ, ὥστε νὰ περιπατήσωμε προσεκτικὰ σὰν σὲ ἡμέρα; Δὲν θὰ φρίζομε τὶς ἀποστολικὰς προειδοποιήσεις καὶ ἀποφάσεις καὶ παραινέσεις, πού λέγουν, «δὲν γνωρίζετε ὅτι εἴσθε ναοὶ Θεοῦ καὶ μέσα σας κατοικεῖ τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ; Ὅποιος φθείρει τὸ ναὸ τοῦ Θεοῦ, θὰ τὸν φθείρῃ ὁ Θεός»· καὶ πάλι, «φανερὰ εἶναι τὰ ἔργα τῆς σαρκός, πού εἶναι πορνεία, ἀκαθαρσία, ἀσέλγεια καὶ τὰ ὅμοια, γιὰ τὰ ὅποια προλέγω, ὅπως καὶ ἤδη προεῖπα, ὅτι ὅσοι πράττουν τέτοια δὲν θὰ κληρονομήσουν τὴ βασιλεία τοῦ Θεοῦ»· καὶ πάλι, «τοῦτο νὰ γνωρίζετε, ὅτι κάθε πόρνος ἢ ἀκάθαρτος ἢ πλεονέκτης, δηλαδὴ εἰδωλολάτρης, δὲν ἔχει κληρονομίαν στὴ βασιλεία τοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ»· καὶ πάλι, «τοῦτο εἶναι τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, ὁ ἀγιασμός μας, ἡ ἀποχὴ ἀπὸ τὴν πορνείαν· διότι δὲν μᾶς ἐκάλεσε ὁ Θεός γιὰ ἀκαθαρσία, ἀλλὰ γιὰ ἀγιασμό· ἐπομένως ὅποιος τὸ ἀθετεῖ, δὲν ἀθετεῖ ἄνθρωπο, ἀλλὰ τὸν Θεό πού δίδει τὸ ἅγιον Πνεῦμα του σ' ἐμᾶς». Ποιὸς θὰ μπορούσε νὰ συλλέξῃ ὅλες τὶς παραγγελίες τῶν Ἀποστόλων καὶ τῶν προφητῶν γιὰ τὸ θέμα τοῦτο; Σ' αὐτοὺς ἀκριβῶς πού σωφρονοῦν καὶ γι' αὐτὸ εὐρίσκονται ἀνάμεσα στὰ μέλη τοῦ Χριστοῦ, τί παραγγέλλει ὁ ἀπόστολος; «Σᾶς ἔγραψα στὴν ἐπιστολή, μὴ συναναστρέφεσθε πόρνους». Πραγματικὰ ἐπειδὴ ἐκεῖνοι δὲν ἐντρέπονται οἱ ἴδιοι, συμβουλεύει τοὺς ἄλλους νὰ τοὺς ἀποφεύγουν καὶ νὰ τοὺς ἐντροπιάζουν, λέγοντας πρὸς αὐτοὺς, «ἐὰν κάποιος κατ' ὄνομα ἀδελφός εἶναι πόρνος, μὲ αὐτὸν οὔτε νὰ συντρώγετε». Βλέπεις ὅτι ὅποιος κυλίνεται στὴν

πορνεία είναι κοινό μόλυσμα τῆς Ἐκκλησίας, καὶ γι' αὐτό πρέπει ὅλοι νὰ τὸν ἀποφεύγουν καὶ νὰ τὸν ἀπομακρύνουν; Ὁ ἴδιος δὲ ὁ Παῦλος παρέδωσε στὸν Σατανᾶ τὸν πορνεύοντα στὴν Κόρινθο καὶ δὲν συνέστησε πρὸς αὐτὸν ἀγάπη οὔτε τὸν προσέλαβε, ἕως ὅτου ἐπέδειξε τὴν μετάνοια ικανοποιητικῶς.

Σῶζε ὅπωςδὴποτε τὴν ψυχὴ σου ἀπὸ τὰ τόσα κακά, ὦ ἄνθρωπε, τῶν παρόντων καὶ τῶν μελλόντων, τῶν τελευταίων, διττῶν μάλιστα, καὶ στὸν μέλλοντα καὶ στὸν παρόντα αἰώνα. Τὸ γένος τοῦ Ἡσαῦ ἦταν ἀπόβλητο, διότι ἐκεῖνος ἦταν πόρνος καὶ βέβηλος, καὶ ὁ Ροβοὰμ ἔχασε τὸ μεγαλύτερο μέρος τῆς βασιλείας, ἐπειδὴ ὁ πατέρας του Σολομῶν, γυναιομανῆς περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλον, ἐπέθανε χωρὶς νὰ πάθῃ τοῦτο ὁ ἴδιος λόγω τοῦ Δαβίδ, ὁ ὁποῖος τὸ προσάφθεν κάποτε σὲ βάρος τοῦ ἄγος ἐκαθάρισε μὲ ροεὲς δακρύων καὶ μὲ τὰ ἄλλα ἔργα τῆς μετανοίας.

Ἀποφεύγετε τὴν πορνεία, ἀδελφοί, παραγγέλλει πάλι ὁ ἀπόστολος. Ἄν τὴν ἀπέφευγε ὁ Σαμψών, δὲν θὰ ἔπιπτε στὰ χέρια τῆς Δαλιδαῆς, ὥστε μαζὶ μὲ τὰ μαλλιά του νὰ χάσῃ καὶ τὴν δύναμί του, δὲν θὰ ἐτυφλωνόταν, δὲν θὰ ἔχανε ἀδόξως τὴ ζωὴ του μαζὶ μὲ τοὺς ἀλλοφύλους. Ἄν τὴν ἀπέφευγαν οἱ ὀδηγούμενοι ἀπὸ τὸν Μωϋσῆ ὡς στρατηγὸ καὶ νομοθέτη Ἰουδαῖοι δὲν θὰ ἐθυσίαζαν στὸν Βεελφεγώρ, δὲν θὰ ἔτρωγαν θυσίες, δὲν θὰ ἔπιπταν ὅσο ἔπεσαν. Ἄν τὴν ἀπέφευγε ὁ Σολομῶν, δὲν θ' ἀπομακρυνόταν ἀπὸ τὸν Θεὸ πού τὸν κατέστησε βασιλέα καὶ σοφὸ οὔτε θὰ ἀνήγειρε ναοὺς στὰ εἰδῶλα.

Βλέπετε ὅτι τὸ πάθος τῆς πορνείας ὡθεῖ τὸν ἄνθρωπο καὶ πρὸς ἀσέβεια; Οὔτε τὸ κάλλος τῆς Σωσάννης, πού ἐξαπάτησε στὴ Βαβυλώνα τοὺς πρεσβυτέρους, θὰ ἐθριάμβευε ἔπειτα καὶ θὰ συνεκάλυπτε τὸν λιθοβολισμό, ἂν αὐτοὶ ἀπέφευγαν ἀπὸ τὴν ἀρχὴ τὸ βδέλυγμα καὶ δὲν τὴν παρατηροῦσαν πρωτίτερα κάθε μέρα ἀκολάστως. Οὔτε ὁ Ὀλοφέρνης θὰ ἐκοιτόταν μὲ κομμένον τὸν λαιμὸ ὁ ἄθλιος, ἂν προηγουμένως,

ὅπως ἔχει γραφεῖ, δὲν εἴλκυε τὸν ὀφθαλμὸν τοῦ τὸ σανδάλιο τῆς Ἰουδίθ καὶ δὲν αἰχμαλώτιζε τὴν ψυχὴν τοῦ ἢ ὀμορφιάς τῆς. Γι' αὐτὸ λέγει ὁ Ἰώβ· «ἔβαλα κανόνα στοὺς ὀφθαλμούς μου, καὶ δὲν θὰ προσέξω παρθένο», πόσο μᾶλλον ἄσεμνο γύναιο, ἄγαμο ἢ ἔγγαμο.

Ἡ ἀγαμία Θεοφιλῆ νὰ τηρῆς, ἀγαπητέ, ἢ συζυγία Θεοδότη. Πίνε ὕδατα ἀπὸ τὰ πηγὰδια σου, κί' αὐτὸ μὲ σωφροσύνη, ἄπεχε δὲ τελείως ἀπὸ νοθευμένο ποτό, διότι εἶναι ὕδωρ Στυγός, ρεῦμα τοῦ ποταμοῦ Ἀχέροντος, εἶναι γεμάτο θανατηφόρο ἰό, ἔχει τὴ δύναμι δηλητηρίου· διότι ἔχει τὴν ιδιότητα νὰ ρίπτῃ ὄσους πίνουν στὴν καταπακτὴ τοῦ Ἄδη ἢ μᾶλλον στοὺς ἴδιους τοὺς μυχοὺς τοῦ Ἄδη. Ἀπόφευγε τὸ μέλι ἀπὸ πορνικὰ χεῖλη, διότι ἔχουν τὴν ιδιότητα νὰ ἐπαλείφουν πορνικὸ θάνατο, πού εἶναι ὁ χωρισμὸς ἀπὸ τὸ Θεό. Πρὸς αὐτὸν λέγει ὁ Δαβίδ, «ἐξωλόθρευσέ ὅλους ὅσοι πορνεύουν».

Εἶναι λοιπὸν ἀνάγκη νὰ καθαρεύῃ ἢ νὰ καθαίρεται κί' ἔτσι νὰ μὲνη διαρκῶς ἀμίαντος, ἀρκούμενος στὶς ἐπιτρεπτόμενες ἡδονές, αὐτὸς τοῦ ὁποίου τὸ σῶμα ἔγινε ναὸς τοῦ Θεοῦ διὰ τοῦ Πνεύματος καὶ τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ κατοικεῖ σ' αὐτό, νὰ σπεύδῃ πρὸς ἀπόκτησι ἀγνείας καὶ σωφροσύνης καὶ πρὸς ἀποφυγὴν πορνείας καὶ κάθε ἀκαθαρσίας, γιὰ νὰ παραμείνωμε αἰωνίως εὐφραϊνόμενοι μαζὶ μὲ τὸν ἄφθαρτο νυμφίον στὶς ἀγνές παστάδες, μὲ τὶς πρεσβεῖες τῆς ἀειπάρθενου καὶ παναμώμου καὶ ὑπερδοξασμένης Μητέρας πού τὸν ἐγέννησε παρθενικῶς γιὰ τὴν σωτηρία μας· τώρα καὶ πάντοτε καὶ στοὺς αἰῶνες τῶν αἰώνων. Γένοιτο.

Πηγή: Ἱερά Μονὴ Αγίου Ἰωάννου Καρέα

Επιμέλεια: π. Στέφανος Κωστόπουλος

(Καθεδρικός Ἱερός Ναός Αγίας Τριάδος Βύρωνος)

